

नृप्रजिययात्वां वृषकुजशुक्राभिसुख्यमपि निषिद्धम् ।
“प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं प्रतिभौमं गतोऽपः । वणेन शक्रकद-
ल्योऽपि हतसैन्योनिवर्त्तते” इति वशिष्ठः ।

एतदभिप्रायोपेयं कुमा० वर्णितम् । “इष्टिप्रपातं परिहृ-
त्य तस्य कामः पुरःशुक्रमिव प्रयागे” इति । दिगोशाभि-
सुख्ये गमनं शस्तं प्रातिष्ठत्येऽशस्तम् । तत्र दिगोशाः “सूर्यः
शुक्रः क्षमापुत्रः सैः हिकेयः शनिः शशी । सौम्यस्त्रिदशमन्त्री
च पूर्वादीनां दिगीश्वराः । दिगोशाश्चे शुभा यात्रा
पृष्ठाश्चे मरणं ध्रुवम्” ज्यो० त० ।

नववध्वागमनेऽपि शुक्राभिसुख्यनिषेधः सप्रतिषेधः ज्यो०
त० दर्शितो यथा ।

दीपिकायां “स्त्रीशुशालिघटाजसंगतरवौ काळे विशुद्धे
भृगुं संत्यज्य प्रतिलोमं शुभदिने यात्रा प्रवेशोचिते ।
त्यक्ताहस्तु निरंशकं नववधूयात्राप्रवेशौ पतिः कुर्यादेक-
धरादिषु प्रतिभृगोर्नैः क्षान्ति दोषं बुधाः” । पैलागारे
कुचकुसुमयोः सम्भवो वा यदि स्यात् कालः शुद्धो न भवति
यदा संसृजोवापि शुक्रः । मेघे कुम्भेऽखिनि च न भवेत्
भास्करश्चेत्तथापि स्वामी भद्रेऽहनि नववधून् वेश्येन्मन्दिरं
स्वम् । भर्तुर्गोचरयोगने दिनपतौ नास्तं गते भार्गवे
सूर्ये कोटघटाजगे शुभदिने पक्षे च कृष्णेतरे । हित्वा
च प्रतिलोमगौ बुधसितौ जीवस्य शुद्धौ तथा चानीता
शुशालिनी नववधूनि त्योत्सवा मोदते । एकस्मिन्ने
चतुःशाले दुर्भिक्षे राष्ट्रविघ्नवे । पतिना नीयमानायाः
पुरःशुक्रो न दुष्यति” । तथा “काश्यपेऽपि वशिष्ठेऽपि भृगु-
त्वगाङ्गिरसेषु च । भारद्वाजेषु वात्स्येऽपि प्रतिशुक्रो न दोष-
कृत्” शम्भोराभिसुख्यं पूजने निषिद्धं यथा “न प्राची-
मपतः शम्भोर्नोदीचीं शक्तिसंस्थिताम् । न प्रतीचीं
यतः पृष्ठमतोदक्षं समाश्रयेत्” इत्यादि । “यजमानः शम्भोः
प्राचीमवस्थितये न समाश्रयेत् । शम्भोर्जगत्संहा-
रकस्यापतः सांसृज्यात् पञ्चवक्त्रपक्षे प्रधानं वक्त्रं प्राच्य-
वस्थितम् एकवक्त्रपक्षे सुतरां तथा” ति० त० रघु० ।

आभिरूपकं न० अभिरूपस्य भावः मनो० बुज् । सौन्दर्यं

आभिरूप्य न० अभिरूपस्य भावः व्यज् । सौन्दर्यं “आभि-
रूप्याच्च विम्बानां देवः सन्निध्यदृच्छति” हय० रा० ।

आभिषिक्तं लि० अभिषिक्तमभिषेकः तेन निर्वृत्तः
सङ्गा० अज् । अभिषेकनिर्वृत्तः ।

आभिषेचनिकं लि० अभिषेचनं राज्याभिषेकः प्रयोजनमस्य ठज्
राजाभिषेकसाधने इत्यभेदे “आभिषेचनिकं यत्ते

रामार्यसुपकल्पितम् । भरतस्तद्वाभेद” भा० व० २७५ अ० ।
तत्रत्यद्रव्यद्विधानानि भा० शा० प० ४० अ० पुराकल्पव्या-
जेनोक्तानि यथा “ततः प्रकृतयः सर्वाः पुरस्कृत्य पुरोहितम् ।
ददृशुर्धर्मराजानमादाय बहुमङ्गलम् । पृथिवीञ्च सुवर्णञ्च
रत्नानि विविधानि च । आभिषेचनिकं भाण्डं सर्वसम्भा-
रसम्भृतम् । काञ्चनौदम्बरस्तत्र राजताः पृथिवीमयाः ।
पूर्णाः कुम्भाः सुमनसोल्लासा वर्होऽपि गोरसम् । शमी-
पिप्पलपालाशसमिधो मधुसर्पिणो । सुव औदम्बरः शङ्ख-
क्षथा हेमविभूषितः । दाशार्होऽभ्यनुज्ञातस्तत्र धौम्य
पुरोहितः । प्रायुदकक्षवने वेदीं लक्षणेनोपलब्ध्व च ।
व्याघ्रचर्मोत्तरे शुक्लो सर्वतोभद्र आसने । हृदपादप्रतिष्ठाने
ऊताशनसमल्लिखि । उपवेश्य महात्मानं कृष्णाञ्च द्रुप-
दात्मजाम् । जुहाव पावकं धीमान् विधिमन्त्रपुरस्कृतम् ।
ततः उवाच दाशार्हः शङ्खमादाय पूजितम् । अभ्यविष्ट-
त्पतिं पृथ्वाः कुन्तोपलं युधिष्ठिरम् । धत-
राष्ट्रञ्च राजर्षिः सर्वान् प्रकृतयस्तथा । अनुज्ञातो-
ऽथ कृष्णेन भ्रातृभिः सह पाण्डवः । पाञ्चजन्याभि-
षिक्तञ्च राजाऽसूतसुखोऽभवत् । ततोऽनु वादयामासुः
पणवानकद्वन्द्वभीन् । धर्मराजोऽपि तत्सर्वं प्रतिजग्राह
धर्मतः । पूजयामास तांश्चापि विधिवद्भूरिदक्षिणः । ततो
निष्कसहस्रेण ब्राह्मणान् स्वस्ति वाचयन् । वेदाध्ययन-
सम्मानान् हृतिशोखसमन्वितान्” । एतानि द्रव्यादीनि
राजाभिषेचनिकानि ज्ञेयानि अधिकं राजाभिषेकशब्दे
वक्ष्यते स्त्रियां ङीप् । अभिषेचनमधिकृत्य कृतो-
पन्यः ठक् । अभिषेकाधिकारेण कृते २भारतान्तर्गते
अवान्तरपर्वभेदे “आभिषेचनिकं पर्वधर्मराजस्य धीमतः”
भा० आ० १ अ० । अभिषेचनं ज्ञानं प्रयोजनमस्य ठज् ।
इक्ष्वाकर्ण्ये विधाने तत्रत्ये ऋद्रव्यमन्त्रादौ च ज्ञानविभाग
पूर्वकं तत्रत्यद्रव्यविधानमन्त्रा उच्यन्ते । तत्र ज्ञानं तावत्
सप्तविधम्” मान्दवं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च ।
वारुणं मानसं चैव सप्त ज्ञानान्यनुकमात् । “आपोहिष्ठा-
दिभिर्मान्त्रैश्च ऋदाबन्धश्च पाथिवम् । आग्नेयं भक्षना
ज्ञानं वायव्यं रजसा कृतम् । अङ्गिरातववर्षाभिः ज्ञानं
तद्विष्यसुच्यते । वारुणञ्चावगाहश्च मानसं दिष्णुचि-
न्तनम्” योगिया० तत्र विशेषस्तेनैवोक्तः” “यत्न
आपस्तु द्रुपदा आपोहिष्ठाधमर्षणम् । एतैस्तु पञ्च
भिर्भन्तैर्मन्त्रज्ञानं तदुच्यते” मन्त्राणां सङ्ख्ययोर्विकल्पोवा
शक्यपेक्षया । तत्र वारुणं ज्ञानं मुख्यमसामर्थ्यं अन्यानि